

for paa dette Omraade hjælpe, og da deres Erhverv i alt Fald for Begyndelsesgrundenes Vedkommende skal læres fra Barningen af, er det min aldeles alvorlige Mening, at der her er en Opgave for den grønlandske Skole, som den bør søge at løse, og som er meget mere nødvendig i Grønland end f. Eks. Sløjdundervisning i Danmark.

Patursson: Der er adskillige Vanskeligheder ved at indføre Sløjdundervisning i Grønland. Den vilde vistnok der være ganske i sin Orden, men Spørgsmaalet maa jo dog være, om Grønlænderne ikke endnu mangle Forudsætningen for, at Sløjdundervisningen kan blive saa nyttebringende, som den burde være. Foruden Sløjdens almindelige Betydning som pædagogisk Fag er der jo endvidere fremhævet her, at den særlig skulde have Betydning for det grønlandske Erhvervsliv ved at udvikle det til noget bedre, end det nu er. Men skal Sløjden kunne det, maa Sløjdlæreren ogsaa ubetinget være en Grønlænder eller en Grønlænderinde, det vil sige, at den, der paa Seminariet skal foredrage om Sløj, maa have Kendskab til den grønlandske Husflid, som den nu eksisterer, og det et saa grundigt som muligt. Han maa derefter kunne have Løjlighed til at gennemgaa et godt Kursus enten her i Riget eller andetsteds. Først da mener jeg, at vedkommende Sløjdlærer vil være fuldt kvalificeret til at give Sløjdundervisningen paa det grønlandske Seminarium dens fulde Betydning. Sløjden vilde, fremmet paa den Maade, vistnok kunne blive af meget stor Betydning. Vi maa huske paa, at oppe i Grønland har man en ualmindelig lang Vinter, hvori der ikke kan bestilles noget ude. Hvis man derfor paa denne Maade kunde skabe en mere udviklet Husflidsindustri deroppe end nu, vilde jeg deri se Sløjdens største Betydning og Nytte.

Jeg vil i Forbigaaende gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Ringsted (Zahle). Det synes, som om han opfattede mig lidt forkert i Gaar, da jeg talte om Ønskeligheden af, at den øverste gejstlige Myndighed saa vidt muligt blev paa Stedet. Jeg omtalte det overfor Grønland, fordi jeg mente, det vilde være det naturligste og rigtigste, og jeg kom i den

Forbindelse til at berøre, hvorledes Forholdene havde været paa Færøerne. Det ærede Medlem tilbød at sende baade en og to Biskopper derop: Det har nu ikke været min Mening, at noget saadant skulde ske, og jeg er jo ikke saadan særlig begejstret for at faa saa mange Biskopper som mulig, men jeg mente, at naar vi faktisk i 360 Aar ikke havde haft nogen Biskop, vilde det ogsaa være det naturligste, naar vi en Gang fik et Biskopbesøg deroppe, at vedkommende saa ogsaa vilde bosætte sig der med det samme.

Jeg skal for øvrigt udtale min Tak til det ærede Medlem for, at han vil støtte selv mere vidtgaaende Forslag fra Færøerne om Befolkningens aandelige og materielle Udvikling. Han mente, at jeg ved denne Tanke angaaende Biskoppen havde været ganske beskedene, men det ærede Medlem maa jo huske paa, at der er et dansk Ordsprog, som siger, at Beskedenhed er en Ynglings største Dyd, og Færingerne maa jo kulturelt set endnu betragtes som Ynglinge. Jeg vil i saa Henseende gøre opmærksom paa, at der endnu ikke er hengaaet 50 Aar, siden Færingerne netop vare under den samme Administration — kan jeg vel sige —, som Grønlænderne endnu ere under. Der er ikke hengaaet 50 Aar, siden Færingerne blev løste fra Monopolhandelens Baand. Den ældre Generation deroppe har faktisk været i Berøring med den for os saa umaadeligt uheldige Indretning, der gik under Navn af Monopolhandel. Hvorvidt denne er lige saa uheldig for Grønland og Grønlænderne, kan jeg slet ikke dømme om, da jeg aldeles ikke er kendt deroppe. Jeg formener derfor, det er ganske naturligt, at vi nu ere ret beskedne og endnu optræde som Ynglinge. Jeg haaber dog, at den Tid ikke er saa fjern, da vi kunne optræde mere som Mænd, end vi hidtil have gjort, og det med sande og sunde Krav. Det glæder mig da, at det ærede Medlem fra Ringsted har tilsagt mig sin Støtte, og det saa meget mere, som vi jo ved de sidste Tidens Ugunst ere blevne adskilte i politisk Henseende. Jeg tvivler ikke derpaa, og jeg er ogsaa saa sangvinsk at tro, at vi ville møde Støtte baade fra Rigsdagen og ligeledes og ikke mindst fra den høje Regering.